Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησίς των παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, οἱασδήποτε τιμῆς.

Μ. Αθ. Νεοχώριον.— Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολήν σας :

Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο»

Πρῶτα-πρῶτα σᾶς ζητῶ συγγνώμην, ποὺ ἴσως νὰ τύχω ὁπωσδήποτε τῆς φιλοξενίας σου, καὶ νὰ σὲ βάλω εἰς κόπον. Σὲ παρακαλῶ ὅμως καὶ σὲ βεβαιῶ μάλισ α ὅτι δὲν θέλω νὰ τύχω ἐξ ἀνάγκης τῆς φιλοξενίας σου, ἐπε δὴ τυχὸν γνωρίζεις ὅτι εἶμαι ἀναγνώστης σου, ἅπαξ, ἢ τυχὸν αὐτὸ ποῦ σου στέλλνω, δὲν τύχη ν' ἀνταποκρίνεται ἐπαξίως πρὸς τὴν ποίησιν.

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ ποιητὴς δὲν εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν πλουσίων καὶ τῶν ὁπωσδήποτε εὐπόρων, ὄχι ὅμως ὅτι αὐτὸς πηγαζει πάντοτε καὶ ἀπὸ τὴν φτώχιαν.

Αὐτὸς—ἔτσι μου φαίνεται ἐμένα—ὅτι κατὰ τὸ ἧττον καὶ μᾶλλον εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν πεινασμένων, μεταξὺ τῶν ἄργων καὶ μεταξὺ τέλος τῶν ὁπωσδήποτε ἀτυχησάντων' στὴ ζωή, στὸν ἔρωτα, σὲ μιὰ ἀπώλεια ἑνὸς ἀγαπητοῦ προσώπου των ἢ καὶ ὅτι ἄλλου. Ἐγώ, π. χ. δὲν ἐσκέφθην ποτὲ νὰ γίνω ποιητὴς ἀφοῦ ἄλλωστε δὲν ἔχω καὶ τὰ προσόντα αὐτοῦ.

Ἀπέβλεπα πάντοτε εἰς μίαν βελτίωσιν τῆς θέσεώς μου διὰ μιᾶς ἐργασίας. Ἡ σκέψις μου ἦτο αὐτή.

Τὸ σπουδαῖο εἶναι ὅτι π«ντοῦ ἀπέτυχα οἰκτρῶς καὶ νύν, εὑρισκόμενος μακρὰν τῆς συζύγου μου καὶ τοῦ τέκνου μου, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ εὕρισκα ἐργασίαν, περιῆλθα εἰς ἐσχάτην οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ ἔνδειαν καὶ οὕτω, ἐν τῇ ἀπελπισία μου, ἤχθην εἰς ἀπόφασιν νὰ περιγράψω ποιητικῶς τὸν πόνον μου καὶ, μὴ ἔχοντας ποῦ ἄλλοῦ νὰ ζητήσω ὀλίγην παρηγορίαν, ἐκτὸς ἀπὸ ἑσένα, σοῦ διατραγω'ῶ τὸν πόνον μου μὲ τὴν εὐχὴν νὰ τύχω καὶ τῆς συγγνώμης σου. Χαῖρε».

Σᾶς εὐχόμεθα, φίλε ἀναγνῶστα, νὰ βρῆτε γρήγορα ἐργασίαν, ὅπως τὴν θέλετε, πρὸς ἀνακούφισιν τῆς οἰκογενείας σας. Γιατὶ ἡ δυστυχία δέν πέρνει παρηγοριὰ μὲ τὴν ποίησιν. Τὸ ποίημά σας ἂν καὶ πολὺ πονεμένο, δὲν εἶνε ὡστόσο ἐπιτυχές. Πάνιως ἀφοῦ ἡ ποίησις σᾶς ἀνακουφίζει, διαβάζετε μόνον στίχους ἢ γράφετε, ἀλλὰ μὴ τοὺς δημοσιεύετε.

Δ. Κ. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας :

«Ἀγαπητὸ «Μουκέτο».

Ὅπως κάθε τακτικός σου ἀναγνώστης, ἔτσι κι' ἐγώ, ἀντιλαμβανόμενος τὸ εὐχάριστον περιεχόμενόν σου καὶ συμμορφούμενος πρὸς τοὺς ὅρους συνεργασίας μὴ παραλείποντας νὰ δώσω καὶ τὴν πεντάδραχμον πληρωμὴν πρὸς, λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ σοῦ σ·είλλω κι' ἐγὼ ἕνα διήγημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἔθεσα τὰς κατὰ τὴν γνώμην μου καταλλήλους πλοκάς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ συμφωνῇ πρὸς τὰ θέματα ἅτινα δημοσιεύεις διὰ τῶν στηλῶν σου.

Ἡ ἔγκρισις πάντως ἢ ἀπόρριψις τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν λόγῳ ·κειμένου, θὰ εἶνε ἀπάντησις διὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ.

Μὲ ἀγάπη»

Δυστυχῶς τὸ διήγημά σας δὲν εἶνε ἐπιτυχές. Πρόκειται περὶ πρωτολείου. Καλὰ θὰ ἐκάμνατε συνεπῶς ἂν ἐδιαβάζατε Ἕλληνας καὶ ξένους πεζογράφους. Μὴν βιάζεστε ἐπίσης νὰ δημοσιεύσετε τὰ ἔργα σας. Ὅσο πιὸ ἀργά, τόσο τὸ καλύτερο. Νικ. Κωνσταντίνου, Τύρναβον.— Σᾶς εὐχαριστοῦμενθερμῶς. Ἀλλὰ θέλομεν καὶ τὰ δύο φύλλα καὶ ὄχι μόνον τὸ ἕνα, γιὰ νὰ συμπληρώσωμεν ὡρισμένας σειρας.

Αἰμίλιον Ζαννίδην, Νέαν Ὑόρκην.—Λυπούμεθα πολὺ γιὰ τὴν παρεξήγησι ποὺ δημιουργήθηκε κι' ἐλπίζουμε ὅτι ἡ ἀγάπη σας πρὸς τὸ «Μπουκέτο» δὲν ἐπηρεάστηκε καθόλου ἀπ' αὐτή. Ἡ ἀπάντησίς σας περὶ ἰδανικῆς συζύγου θὰ δημοσιευθῇ σ' ἕνα ἀπὸ τὰ προσεχῆ τεύχη. Τὰ ἔργα τοῦ Ροστὰν ποὺ ζητᾶτε, μεταφράστηκαν πρὸ ἐτῶν στὴ γλῶσσα μας ἀπὸ τὸν κ. Στρατήγην, ἀλλὰ εἶνε δυσεύρετα σήμερα. Ἀγγλικὲς μεταφράσεις τῶν ἐν λόγῳ ἔργων θὰ βρῆτε ἀσφαλῶς στὰ μεγάλα βιβλιοπωλεῖα τῆς Νέας Ὑόρκης, γιατὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴν ἔχουν μεταφραστῆ Ἀγγλικά.

Πάολαν Σέτσι, Κέρκυραν.—Μᾶς γράφετε ὅτι ἔχετε γράψει ὡς τώρα 600 ποιήματα. Γιατὶ αὐτὴ ἡ ὑπερπαραγωγή; Ξέρετε ὅτι ὁ μεγαλύτερος ποιητὴς τῶν αἰώνων, ὁ Ἀμερικανὸς Ἔδγαρ Πόε δὲν ἔγραψε σ' ὅλη του τὴν ζωὴ περισσότερα ἀπὸ 100 ποιήματα; Τὸ ἴδιο κι' ὁ Μπωντελαίρ, ὁ Μαλλαρμέ, ὁ Ρεμπό, κτλ. Αὐτὸ ὅμως δὲν τοὺς ἐμπόδισε καθόλου νὰ εἶνε ἄφθαστοι καὶ ἀσύγκριτοι. «Οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ...». Δυστυχῶς τὸ ποίημά σας «Ἀπόψε ἡ θλῖψι χτύπησε» δὲν μᾶς ἱκανοποίησε. Περιμέναιμε ἀπὸ σᾶς καλύτερα πράγματα, ἔπειτ' ἀπὸ τὸ πρῶτο ἐκεῖνο ποίημά σας ποὺ τόσο μᾶς ἄρεσε. Μήπως φταίει ἡ πολυγραφία σας γιὰ τὸ ὅτι τὰ τελευταῖα ποιήματά σας δὲν εἶνε καλά;

Σ. Γιαννάτου, Ἀργοστόλι.—Ἀπὸ τὶς ἐξ ἀοχαίων κειμένων μεταφράσεις σας δημοσιεύσαμε, καθὼς θὰ εἴδατε, ἓν ἀπόσπασμα ἀπὸ τοὺς «Πέρσας» τοῦ Αἰσχύλου σὲ προηγούμενο φύλλο. Τὸ διήγημά σας ἀρκετὰ καλό. Θὰ ἤθελε ἴσως νὰ ἦταν πιὸ πυκνὸ τὸ ὕφος του καὶ πιὸ περιεκτικὸ σὲ ἔννοιες, χωρὶς ἄσκοπες περιγραφές. Θὰ μᾶς ὑποχρεώνατε ἂν μπορούσατε νὰ μᾶς βρῆτε, ἔστω καὶ φύλλα τοῦ περιοδικοῦ ποὺ μᾶς ἀναφέρετε. Εἴμαστε πρόθυμοι νὰ τὰ πληρώσουμε ἱκανοποιητικώτατα.

Θέμιδα, Κων)πολιν.— Τὸ διήγημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Γεμάτο περιγραφές, χωρὶς ὕφος, χωρὶς ψυχολογία.

Ἔναν, Κων)πολιν.—Γιὰ τὸ ὄνομα «Σπήλιος» κυττάχτε σὲ κανένα ἁγιολόγιο. Τὰ εἰς δῶρα βιβλία μας μπορεῖτε νὰ τὰ προμηθευθῆτε ἀπὸ τὸ ἐκεῖ πρακτορεῖο τῶν ἐφημερίδων. Ναί, προσεχῶς θὰ δημοσιεύσουμε ἓν ἄγνωστο μυθιστόρημα τοῦ Πὼλ Φεβάλ, τοῦ συγγραφέως τοῦ «Ὠραίου Ἱππότου Λαγκαρντὲρ» καὶ τῆς «Αὐγῆς ντὲ Νερέρ».

Τάκην Δόξαν, Πύργον.—Τὰ ποιήματά σας μολονότι σὲ πολλὰ σημεῖα τους εἶνε ἀρκετὰ καλά, ἔχουν στίχους λανθασμένους. Στὸ «Μνημόσυνο» π. χ. ποὺ εἶνε πολὺ καλὸ κατὰ τὰ ἄλλα, ἔχει λανθασμένους τό β' στίχο τοῦ δευτέρου τετραστίχου καὶ τὸν τελευταῖο τοῦ β' τριστίχου.

Ἀλίκην Χ... Τὰ ποιήματά σας οὔτε κακά, ἀλλὰ οὔτε καὶ καλά. Προσπάθειες συμπαθεῖς, ἡ ὁποῖες μὲ τὸν καιρὸν καὶ τὴν μελέτην θὰ καταλήξουν εἰς πλέον ἀξιόλογα ἀποτελέσματα. Δὲν σᾶς ἀπελπίζουμε δηλαδή. Γράφετε στίχους, ἀλλὰ μὴ βιάζεστε νὰ τοὺς δημοσιεύσετε. Μᾶς ρωτᾶτε ἀκόμη στὴν ἐπιστολή σας :

«Κάποτε σὲ μιὰ φιλικὴ συγ·κέντρωσι μ'ἐρώτησαν «Τί ἐστὶ ἔρως ;» Κι'ἐγὼ ἀδιστάκτως τοὺς ἀπήντησα: «Ἔρως εἶνε, ὁ ἀσπασμὸς τῆς ψυχῆς μας στ' ἄνθη τοῦ Παραδείσου...» Ἀ·ιπόν, τί ἰδέαν ἔχετε περί ·οῦ «γνωμικοῦ» μου αὐτοῦ. Εἶνε ἐν τάξει ;...»

Γιὰ νὰ εἴμεθα εἰλικρινεῖς, δεσποινίς, ὄχι, τὸ γνωμικόν σας δὲν εἶνε ἐν τάξει. Θυμίζει πολὺ μάλιστα τὸ τοῦ Βίκτωρος Οὔγκώ: «***Ἔρως εἶνε ὁ ἀσπασμὸς τῶν ἀγγέλων πρὸς τὰ ἄστρα***». Ἀλλὰ καὶ τοῦ Οὔγκω τὸ γνωμικὸν αὐτὸ δὲν λέειτί·ποτε. Εἶνε, δεσποινίς, φρέσκος ἀὴρ καὶ ὑπάρχει ἄφθονος τοιοῦτος εἰς τὰ ἔργα του. Τέτοιου εἴδους γνωμικὰ σκαρώνει κανεὶς καὶ μάλιστα προχείρως ὅσα θέλει. Ἂς ἀγαπᾶμε λοιπόν, ἂς ἐρωτευόμεθα ἄνευ γνωμικῶν. Αὐτὸ εἶνε τὸ καλύτερον.

Πρὸς τὸν ἄγνωστό μου Κύριον ἐν Αἰγύπτῳ

Κύριε,

Σχετικῶς περὶ τοῦ συζύγου μου κ. Κωνστ. Γαρυφαλλίδη δὲν ἔμαθα τίποτε μέχρι σήμερον καὶ ἔχω σχεδὸν ἀπογοητευθῆ. Ἀλλὰ σεῖς ποὺ μοῦ γράψατε δυὸ φορὲς ἄνευ ὀνόματος ποῖος εἶσθε; Γράψατέ μου σᾶς παρακαλῶ θερμῶς τὸ ὀνοματεπώνυμόν σας καὶ τὴν διεύθυνσίν σας διὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσω δι' ἐπιστολῆς.

Μαρίκα Γαρυφαλλίδου
Φορμίωνος 82
Παγκράτι